

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Η ΝΕΑ ΝΑΥΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΩΝ ΔΟΚΙΜΩΝ.

·Ομοῦ μὲ τὰ λοιπὰ σχολεῖα, τὰ ὅποια κατ' αὐτὰς ἐπανάλαβον τὰς ἐργασίας των ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἤνοιξε καὶ ἡ ἐν Πειραιεὶ νέα ναυτική σχολή τῶν δοκίμων, ἥτις συνεστήθη ἐπὶ τοῦ καλοῦ ἀτμοσφῆρμονος «Ἑλλάδος» καὶ σκοπὸν ἔχει νὰ ἐκπαιδεύῃ νέους διὰ νὰ γείνωσιν ἀξιωματικοὶ ἐπὶ τῶν πολεμικῶν μας πλοίων. Ἐνεγράφησαν ἐφέτος εἰς αὐτὴν 21 μαθηταί, ὅλοι κάτωθεν τοῦ 16ου ἔτους τῆς ἡλικίας των· ἀπαιτεῖται δὲ οἱ ἐγγραφόμενοι νὰ ἔχωσιν ἀκούσει μαθήματα τοῦλάχιστον τῆς Β' τάξεως τοῦ γυμνασίου. Οἱ παῖδες οὗτοι φέρουσι κομφὴν στολὴν, ἥτις ἀποτελεῖται ἐκ πιλόκου (κασκέττας) καθὼς τὴν τῶν ἀξιωματικῶν, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι δὲν ἔχει τὰ χρυσὰ σφειρίδια ἱματιοῦ (γιακέττας) κυανοῦ, μὲ δύο σειρὰς χρυσῶν κομβίων· ὑποκαμίσιον μὲ πλατὺ ναυτικὸν περιλαίμιον (γιακᾶν) τὸ ὁποῖον κατεπίπτει ἐπὶ τοῦ ἱματιοῦ καὶ ἔχει χρυσοκέντητον ἄγκυραν εἰς τὰς γωνίας καὶ περιστήθιου (γίλέκου) κυανοῦ, μαλλίῳ μὲν τὸν χειμῶνα, λινῷ δὲ τὸ θέρος, ὡσαύτως μὲ σειρὰν μικρῶν ναυτικῶν κομβίων. Αἱ περισκελίδες (πανταλόνια) εἶναι μάλλιναι τὸν χειμῶνα, λιναὶ δὲ τὸ θέρος· ἔχουσι δὲ καὶ μανδύαν μὲ κυανοῦν περιλαίμιον καὶ μικρὸν ἑξφορ, τὸ ὁποῖον φέρουν μόνον ἐν ὑψηραῖς. Ἐκτὸς τῆς σχολῆς καὶ κατὰ τὰς ἀσκήσεις φοροῦν χιτῶνα καὶ πιλίδιον καθὼς τὸ τῶν ναυτῶν, μὲ ταινίαν μαύρην ἐπὶ τοῦ πιλιδίου, ἥτις φέρει εἰς χρυσὰ γράμματα «Ναυτική Σχολὴ τῶν Δοκίμων». Οἱ δόκιμοι διδάσκονται ἐκτὸς τῶν τακτικῶν γυμνασιακῶν μαθημάτων, ἅτινα ἀρχίζουσιν ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου, καὶ ὅλα ὅσα πρέπει εἰς ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ νὰ ἐξεύρῃ. Ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶναι τὰ ἐξῆς, ξιφασκία, γυμναστική, κωπηλασία, κολυμβητική, τὰ γυμνάσια πυροβόλου, καὶ ἀσκήσεις πεζικοῦ, γυμνάσια ἱστίων, καὶ διάφορα χειροτεχνήματα ναυκληρικὰ, ὅλον διάφοροι κόμβοι κτλ.

Ἡ τροφή τῶν δοκίμων εἶναι ἀφθονος καὶ καλὴ, καὶ αἱ ὥραι τῆς ἀναπαύσεως ἀρκεταὶ διὰ τὴν ὑγίειαν καὶ ἀναψυχὴν των.

— Εἰς τὴν κόμην Ἀγ. Ἰωάννην τῆς πολιτείας Ν. Ἰόρκης τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἐπρόκειτο νὰ κτισθῇ νέα Ἐπισκοπικὴ ἐκκλησία· τὰ χρήματα ὅμως δὲν ἔφθανον, ὥστε ἠναγκάσθησαν νὰ ἀναβάλουν τὸ σχέδιον. Κοράσιον ὅμως τῆς ἐνορίας μόλις δεκατριῶν ἐτῶν τὴν ἡλικίαν ἐσκέφθη τὸ ἐξῆς μέσον, διὰ τοῦ ὁποῦ νὰ συναξῇ χρήματα διὰ τὴν ἐκκλησίαν. Ἐξήτησεν ἕνα «Βουλευτικὸν δὴδρὸν», δηλαδὴ βιβλίον, τὸ ὁποῖον περιέχει τὰ ὀνόματα καὶ τὴν διεύθυνσιν ὧλων τῶν Βουλευτῶν ἐν Ὑδασιγχετῶν, καὶ ἔγραψεν ἐπιστολὴν εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν, παρακαλοῦσα αὐτοὺς νὰ συνεισφέρουν ἅτι δια τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ. Αἱ ἐπιστολαὶ τῆς ἦσαν τὸσον ἀφελεῖς καὶ ἡ ἰδέα τὸσον πρωτοφανής, ὥστε σχεδὸν ὅλοι οἱ βουλευταὶ ἀπήντησαν μὲ δωρεὰς μεγάλας. Ἐκτὸς τούτων δὲ συνεισέφεραν καὶ ὁ Πρόεδρος τῶν Ἠν. Πολιτειῶν καὶ ὅλα τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργείου. Τώρα τὸ ἐπιχειρηματικὸν τοῦτο κορασίδιον σκοπεῖ νὰ πωλήσῃ τὰς αὐτογράφους ἐπιστολάς ὧλων τούτων τῶν διασημῶν ἀνδρῶν, ὅπως αὐξήσῃ ἔτι περισσότερον τὸ ποσὸν ὑπὲρ τῆς προσφιλοῦς τῆς ἐκκλησίας!

— Λέγεται ὅτι ὀλίγας ὥρας ἀφοῦ ἐγεννήθη ἡ βασιλόπουα Βευτρίκη τῆς Ἀγγλίας, ὁ πατὴρ τῆς πρίγκηψ Ἀλβέρτος ὑπῆγε νὰ δώσῃ τὴν καλὴν εἰδήσιν εἰς τὰ ἄλλα τοῦ τέκνα. Τὰ

εὔρε δὲ παίζοντα θορυβῶδῶς εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν παιγνιδίων.

«Ἡ μαμὰ παρήγγειλε ἅτι νὰ σὰς ἐρωτήσω», ἤρχισεν ὁ πρίγκηψ «μέλλει νὰ σὰς κώμῃ ἐν ὥραιότατον δώρον, καὶ θέλει νὰ μάθῃ τί προτιμᾷτε — μίαν ἀδελφοῦλαν ἢ ἕνα ἀδελφάκι;»

Ἡ ἐρώτησις αὕτη ἐπροξένησε πολλὴν συζήτησιν, οἱ μὲν ἔλεγον «ἀδελφοῦλαν» οἱ δὲ «ἀδελφάκι». Αἶφνης ὁ μικρὸς Δουὶς τοῦ Ἐδιμβούργου ἔτρεξε μὲ ἔκφρασιν χαρᾶς εἰς τὸν πατέρα του καὶ εἶπε,

«Ἄ, παπάκη!» «ἐξυρεῖς τί νὰ πῆς τῆς μαμᾶς; Νὰ τῆς πῆς ὅτι ἂν δέν τὴν μέλῃ, θέλομεν καλλίτερα ἕνα ἀλογάκι!»

— Ὁ κύριος ἐργοστασίου τινὸς περιήρχετο μίαν ἡμέραν τὸ κατὰστημα μὲ ἕνα φίλον του, εἰσῆλθον δὲ εἰς τὴν αἴθουσαν, ὅπου δύο παῖδες εἰργάζοντο πλησίον τοῦ παραθύρου· ὁ εἰς ἐργάζετο ἐπιμελῶς μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς προσέκολλημένους ἐπὶ τῆς τραπέζης, ὁ δὲ ἄλλος ἔπαυσε πρὸς στιγμὴν ἐργασίαν καὶ ἔστρεψε τὸ βλέμμα πρὸς τὸ παράθυρον.

«Ποῖος ἐκ τῶν δύο νομίζει ὅτι εἶναι ὁ καλλίτερος ἐργάτης;» ἠρώτησε μὲ χαμηλὴν φωνὴν ὁ καταστηματοῦρχος τὸν φίλον του.

«Ἐκ ἑνὸς βέβαια ὅστις ἐργάζεται τόσον ἐπιμελῶς», ἀπεκρίθη ὁ φίλος του.

«Ὅχι» εἶπεν ὁ καταστηματοῦρχος· ἀλλ' ὅστις ἀξίζει πολὺ περισσότερον. Τὸν βλέπεις τώρα; Κυττάζει ἀπὸ τὸ παράθυρον ἐνῷ εἶμαι παρὼν, διότι δέν το νομίζει κακὸν — ὁ ἄλλος ὅμως προσποιεῖται τὸν ἐπιμελῆ ἐνόσφ εἶμαι ἐδῶ, ὅταν ὅμως λείπω ἀφίνει τὴν ἐργασίαν του καὶ καθῆται εἰς τὸ παράθυρον· ὥστε βλέπεις ζητεῖ καὶ νὰ μὲ ἀπατήσῃ. Δέν ἔχω τὴν ἐλαχίστην ἐμπιστοσύνην εἰς αὐτόν. Ὁ καλλίστος βέβαια ἐργάτης εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις ἐργάζεται συνεχῶς κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἐργασίας, ἀλλ' ἐκεῖνος, ὅστις ἐκλέγει τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν τὸν βλέπει ὁ κύριός του διὰ νὰ ἀναπαυθῇ, εἶναι χιλιᾶκις προτιμότερος ἐκεῖνου, ὅστις ἐκλέγει τὴν στιγμὴν ἐκείνην διὰ νὰ ἐργασθῇ.

— Ὁ θυρωρὸς μουσεῖου τινὸς πρὸς τὸν ἐισερχόμενον περιηγητὴν. «Σταβῆτε, κύριε! Πρέπει νὰ ἀφήσῃτε ἐδῶ τὸ μπιστοῦνί σας πρὶν εἰσελθῆτε.»

«Ἀλλὰ δέν ἔχω μπιστοῦνι.»

«Ἐπιστρέψατε λοιπὸν νὰ πάρῃτε ἕνα, ἄλλως δέν εἰμπορῶ νὰ σὰς ἀφήσω νὰ περάσῃτε· ἔλαβα διαταγὴν νὰ μὴ ἀφήσω κανένα νὰ εἰσέλθῃ ἂν δέν του πάρω πρῶτον τὸ μπιστοῦνι.»

— Αἱ ἀργαυτάτα περικνημίδες, (καλτσαις) τοῦ κόσμου εἶναι ἐν ζ. ὕψος μάλλινον, τὸ ὁποῖον εὐρέθῃ ἐσχάτως ἐντὸς μην-μεῖου τινὸς ἀρχαίου εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ὑπολογίζεται ὅτι εἶναι 2,000 ἐτῶν τὴν ἡλικίαν.

— Κύτταξε νὰ διορθώης εἰς τὸν ἑαυτὸν σου ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα σὲ δυσαρκετεῖ νὰ βλέπῃς εἰς ἄλλους.

— Τίποτε δέν εἶναι ἐπικινδυνότερον ἀπὸ φίλον ἀπερίσταν-πτον. Προτιμότερος εἶναι ἐχθρὸς συνετός.

— Μὴ περιμένῃς νὰ σοὶ εἰπωσιν ἄλλοι περὶ εὐκαιριῶν ἵνα πράξῃς τὸ καλόν· Ζήτει αὐτὰς μόνος σου.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1) Πόθεν μετήνεγκεν ὁ Δαυὶδ τὴν Κιβωτὸν εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα;

2) Πῶς εὐρέθη ἡ κιβωτὸς εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο;